

det Princip, end naar vi bruge det, ligesom det ogsaa vil befrie s. Ex. Administrationen og ogsaa Statsrevisionen for et meget betydeligt Arbejde, idet det vil simplificere Regnskaberne i en betydelig Grad, og ogsaa dette er et Moment, om end af underordnet Betydning, der er værd at tage med. Man siger, at det kunde føre til, at naar nogle Aar vare gaaede, og man i flere af disse efter hinanden havde høiere Priser paa Livsforøgnshederne end paa regnet, ville vi ikke kunne undgaae Trykket af Forlangendet om Vønningstillæget. Ja, det er ganske rigtigt; men selv om vi beholde Sædtillægsprincipet, vilde vi dog ikke kunne undgaae et saadant Tryk, thi det er jo en Selvfølge, at naar det i Aarenes Løb maatte vise sig, at Pengene ikke havde den Værdi, som vi antog, at de havde, dengang vi gave Vønninguloven, maae vi foretage en Vønningforandring. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som den første ærede Taler berørte angaaende de Qualificationer, man skulde forlange af dem, der ansættes i de Ministerier, her er Tale om, skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at han formeget holdt paa en bestemt Examen. Det forekommer mig, at hans Udvikling i den Henseende gik ud paa, at i Reglen skulde det være Jurister, som ansættes i Ministerierne; det troer jeg er en noget, ja meget uheldig Betragtning. Jeg troer, at vi snarere maae hævde, at der, for at kunne ansættes i denne Tjeneste, ikke behøvedes nogen særlig Examen, men at man bør benytte de Kræfter, man kunde finde, uden noget Hensyn, hvorvidt de Vedkommende have nogen bestemt Examen eller overhovedet have nogen Examen. At beholde Fuldmægtiginstitutionen i dens nuværende Skikkelse, saaledes at Fuldmægtigene have kongelig Ansættelse, antager jeg, at der vil være ikke lidet Stemning imod her i Thinget, men paa den anden Side maae vi vel erindre, at vi ved at fastsætte her i Loven, at de ikke skulde have kongelig Ansættelse, ikke derved frigjøres i nogen synderlig Grad for dem i de Aar, for hvilke Lovudkastet efter sit eget Indhold skal gjælde. Indtil den Tid, en Revision deraf skal foregaae, vil det nemlig kunne ventes, at vi ville beholde det samme Antal kongelige Fuldmægtige, som er opført i Loven, nemlig 68, og det har derfor ingen

praktisk Betydning for Dieblisset at bestemme, at ingen af dem skal have kongelig Ansættelse. Det vilde derhos ogsaa være meget ubilligt mod mange af de Mænd, som under meget trykkende Forhold have arbejdet med Haab om at komme ind paa den Vej. Jeg vil derfor, saavel af Hensyn til Individerne, som af Hensyn til den ringe praktiske Betydning, det vilde have nu strax at fastsætte en Regel, der var modsat den i Lovudkastet foreslaaede, tillade mig at foreslaae den Mellemvej, at der for hver 3 Fuldmægtigpladser, der blive ledige, kun besættes 2 ved kongelig Udnævnelse, saaledes at Fuldmægtigene paa denne Maade efterhaanden gik ned til et vist begrændset Antal. — Med Hensyn til Assistancessummen er jeg aldeles enig i den Betragtning, som blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Thisted Amts Afd. Valgkreds (Schjørring), og jeg haaber, at den høitærede Finanzminister vil tage Hensyn dertil. Jeg troer, at det er meget uheldigt for de vedkommende unge Mænd, at de drages til Tjeneste i Ministerierne for en Godtjyrelse af nogle faa Hundrede Rigsdaler om Aaret og blive ved at hænge paa i det for de fleste unyttige Haab om, at de skulde avancere. Contoirtiden vilde langt lettere kunne forlænges betydeligt, naar man valgte en anden Fremgangsmaade, den nemlig, at holde langt færre Assistentter, men derimod lønner dem tilstrækkeligt; man vilde da ogsaa have Sikkerhed for, at man i Contoирerne under Contoirtiden kunde træffe Mænd, der kunde give Oplysning om de Ting, man søgte, naar Fuldmægtigen eller Contoирchefen ikke selv var tilstede; men det kan man ikke, naar man ikke har Assistentterne paa anden Maade, end at de kunne komme og gaae ligesom de ville, og kun ere tilstede nogle enkelte Timer, hvad der iøvrigt ikke kan være anderledes, saalænge man lønner dem saa knapt. At Fuldmægtigene skulde være tilstede under hele Contoirtiden, vilde jeg finde urimeligt, og jeg er deri enig med den ærede første Taler. Det vilde ingenlunde være i Stats-tjenestens Lær; tværtimod, man vilde derved røve en stor Deel af den Tid, som de, ved ikke at være tilstede, kunde anvende paa en hellig Maade; men at Assistentter, som ere fortrolige med Forretningerne, vare tilstede i